

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

HOTĂRÂREA NR. 499
din 13.02.2008

Dosar nr.: 166/2007

Petiția nr.: 3248 din data 03.04.2007

Petent : M C , M C , J M ,

Ș. C și F. A. M

Reclamat : Ministerul Justiției

Obiect: discriminare indusă între procurorii din cadrul structurilor specializate D.I.I.C.O.T. și D.N.A. și judecătorii și procurorii care își desfășoară activitatea în cadrul judecătoriilor, tribunalelor, curțiilor de apel și a parchetelor de pe lângă judecătorii, tribunale și curți de apel

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1 M C , M C , J M ,

F. A. M , cu domiciliul procedural la Judecătoria Piatra Neamț, str. Mihai Eminescu, nr.30, jud. Neamț

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1 Ministerul Justiției, cu sediul în București, str. Apolodor, nr.17, sector 5

II. Obiectul sesizării

2.1. Petenții se adresează Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru că se consideră discriminați din punct de vedere al salarizării în raport cu alți magistrați, datorită OUG nr.27/2006 și Legii 45/2007.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Sesizare privind discriminarea cauzată de prevederile art.3 și 4 din OUG nr.27/2006 aprobată, completată și modificată prin Legea 45/2007. În expunerea de motive preliminară din OUG 27/2006 s-a justificat necesitatea unei salarizări adecvate și nediscriminatorii a judecătorilor și procurorilor, având termen de finalizare luna decembrie 2005. Obiectivul menționat a vizat eliminarea tuturor inegalităților existente în sistemul de salarizare a magistraților determinat de acordarea unor sporuri numai în favoarea unor procurori și judecători în detrimentul altora. Petenții susțin că această nouă modalitate de salarizare adâncește și mai mult discriminarea directă între magistrați.

3.2 Petenții arată că sporind nejustificat importanța și calitatea activității desfășurate de procurorii din cadrul DNA și DIICOT, noile dispoziții legale în materie îi salarizează pe aceștia potrivit criteriilor 6-13 de la lit.A din anexa la actele normative de mai sus, în raport cu funcțiile pe care le dețin sau cu care sunt asimilați potrivit legii. Această grilă de salarizare stabilește în favoarea categoriei de salariați menționată un coeficient de multiplicare cuprins între 19-23, împrejurare ce se concretizează în venituri salariale net superioare, în detrimentul celorlalți magistrați, cum sunt judecătorii ce se pronunță prin actul de judecată pe care îl desăvârșesc asupra activității de urmărire penală efectuată de cei dintâi.

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa cu nr.11201, din 03.10.2007 au fost citați petenții. Prin adresa nr.11202 din 03.10.2007 a fost citat Ministerul Justiției, prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 30.10.2007.

4.3. Prin citații, Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției, respectiv al susținerilor.

V. Susținerile părților

5.1 Susținerile petentului

5.1.1 Petenții susțin că discriminarea este cauzată de prevederile art.3 și 4 din OUG nr.27/2006 aprobată, completată și modificată prin Legea 45/2007. În expunerea de motive preliminară din OUG 27/2006 s-a justificat necesitatea unei salarizări adecvate și nediscriminatorii a judecătorilor și procurorilor, având termen de finalizare luna decembrie 2005. Obiectivul menționat a vizat eliminarea tuturor inegalităților existente în sistemul de salarizare a magistraților

determinat de acordarea unor sporuri numai în favoarea unor procurori și judecători în detrimentul altora. Petenții susțin că această nouă modalitate de salarizare adâncește și mai mult discriminarea directă între magistrați.

5.1.2 Petenții arată că sporind nejustificat importanța și calitatea activității desfășurate de procurorii din cadrul DNA și DIICOT, noile dispoziții legale în materie îi salarizează pe aceștia potrivit criteriilor 6-13 de la lit.A din anexa la actele normative de mai sus, în raport cu funcțiile pe care le dețin sau cu care sunt asimilați potrivit legii. Această grilă de salarizare stabilește în favoarea categoriei de salariați menționată un coeficient de multiplicare cuprins între 19-23, împrejurare ce se concretizează în venituri salariale net superioare, în detrimentul celorlalți magistrați, cum sunt judecătorii ce se pronunță prin actul de judecată pe care îl desăvârșesc asupra activității de urmărire penală efectuată de cei dintâi.

5.2 Susținerile Ministerului de Justiție

5.2.1 Reglementarea prin lege sau printr-un alt act normativ a unor drepturi în favoarea unor persoane excede cadrului legal stabilit prin OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare, republicată, și nu intră în sfera competenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

5.2.2 Conform art.11 din OUG 27/2006 modificată și completată prin Legea 45/2007: (1), „Procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și cei din cadrul Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sunt salariați potrivit nr. crt. 6-13 de la lit. A din anexa, în raport cu funcțiile pe care le dețin sau cu care sunt asimilați potrivit legii”. Pe de altă parte, în conformitate cu dispozițiile art.3 alin1 din același act normativ : (1), „Judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți au dreptul pentru activitatea desfășurată la o indemnizație de încadrare bruta lunară stabilită în raport cu nivelul instanțelor sau parchetelor, cu funcția detinută și cu vechimea în magistratura prevăzută de art. 86 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe baza valorii de referință sectorială și a coeficienților de multiplicare prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.”

5.2.3 Examinând dispozițiile OUG 43-2002 privind DNA, modificată și completată, și ale Legii 508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism rezultă că aceste două direcții sunt structuri în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, ca atare, salarizarea procurorilor ce își desfășoară activitatea în cadrul DNA și DIICOT trebuie să fie identică cu cea a procurorilor de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

5.2.4 Acordarea coeficienților de multiplicare 19-23 acestor procurori s-a făcut avându-se în vedere nu criteriul cauzelor instrumentate, după cum se arată în memoriu - cauze de corupție ori de altă natură - ci criteriul gradului instanței sau al parchetului unde funcționează, în accord cu dispozițiile art.3 din OUG 27/2006 și ale art.74 alin.1) din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată și completată"

5.2.5 Direcția Națională Anticorupție reprezintă, potrivit dispozițiilor OUG 43/2002 o structură cu personalitate juridică, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin reorganizarea Parchetului Național Anticorupție.

5.2.6 Prin urmare, susținerile petenților potrivit cărora art 11 alin 1 din OUG 27/2006 instituie o discriminare, sunt nefondate, deoarece acordarea coeficienților de multiplicare 19-23 pentru procurorii din cadrul DNA și DIICOT este făcută în considerarea nivelului parchetului unde funcționează aceștia.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, petenții sesizează cu privire la presupusa discriminare indusă între procurorii din cadrul structurilor specializate D.I.I.C.O.T. și D.N.A. și judecătorii și procurorii care își desfășoară activitatea în cadrul judecătorilor, tribunalelor, curțiilor de apel și a parchetelor de pe lângă judecătorii, tribunale și curți de apel

În drept, analizând faptele reținute în acest caz, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Sueda, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia

Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

7.3. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.5. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

7.6. Reținând considerentele prezentate, petiția dată, și excepțiile ridicate în cauză, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării nu analizează modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

7.7. Colegiul Director, raportat la obiectul sesizărilor analizează în ce măsură obiectul acestora este de natură să cadă sub incidența art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, care a dat naștere sau nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire, preferință, și care circumstanțiat la situația petentei (petentului)/petenților (petentelor), ipso facto, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect

restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.8. Astfel, Colegiul Director reține obiectul petiției raportat la situația particulară a petenților, judecători în cadrul Secției penale la Tribunalul Alba, în raport cu efectul creat prin aplicarea prevederilor legale menționate de petenți, care, în opinia lor, produc consecințe discriminatorii, în ceea ce îi privește, comparativ cu situația procurorilor încadrați la D.N.A. și D.I.I.C.O.T..

7.9. În acest sens, raportându-ne la petiția dedusă soluționării, Colegiul Director reține deciziile Curții Constituționale prin care s-a statuat că principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații diferite. (Decizia nr.256 din 17 iunie 1997, Decizia nr.154/2001, M.Of. nr.387/2001, CDH 2001, p.914–915) De asemenea, atât în doctrina, cât și în jurisprudența constituțională s-a statuat în mod constant că principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, ci presupune instituirea unui tratament egal în situații care nu sunt diferite. De aceea, nu sunt excluse, ci, dimpotrivă, sunt admise soluții legislative diferite pentru situații diferite. (Decizia nr.113/2001, M.Of. nr.317/2001, CDH 2001, p.757; Decizia nr.139/2001, M.Of. nr.330/2001, CDH 2001, p.851) Curtea Constituțională a reținut că instituirea unor reglementări juridice diferențiate în privința drepturilor și obligațiilor unor categorii de cetățeni care se află în situații diferite nu este contrară art.16 alin (1) din Constituție. (Decizia nr.294/2001, M.Of.nr.21/2002)

7.10. Reținând în coroborare cu aspectele precizate de Colegiul Director și definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, în speță, ne raportăm la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2.

7.11. Din acest punct de vedere, corelativ obiectului petiției, urmează a analiza incidența în câmpul unor categorii de persoane plasate în situații analoage sau comparabile. Curtea Europeană a Drepturilor Omului în analiza raportului de analogie sau comparabilitate a unor categorii profesionale a apreciat asemănările sau diferențele ce decurg din statutul profesiilor, condițiile de intrare în profesie, natura funcțiilor îndeplinite, modul de exercitare a funcțiilor respective etc. (vezi cauza VAN DER MUSSELE v. BELGIUM, *Application no. 8919/80*, JUDGMENT, 23 November 1983, parag. 46). În același sens, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, în aprecierea raportului de analogie a unor categorii profesionale a analizat modalitatea de organizare, admitere în profesie, definitivare, mandat, corpul de drepturi și obligații, sfera diferită a activităților desfășurate, tangența cu diferitele ramuri de drept, etc. (vezi CNCD, spre exemplu Hotărârea nr. 334 din 08.10.2007, Hotărârea nr. 333 din 08.10.2007, Hotărârea nr. 249 din 27.08.2007)

7.12. În speță trebuie să luăm act de faptul că petenții sunt judecători în cadrul Tribunalului Neamț și indică raportul de analogie corelativ situației procurorilor încadrați în structurile specializate D.N.A. și D.I.I.C.O.T.. Observăm că potrivit legii nr. 304 din 28 iunie 2004 privind organizarea judiciară,

republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 75 alin.2 „În cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție funcționează Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ca structură specializată în combaterea criminalității organizate și terorismului”. Potrivit alin.3 „Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se încadrează cu procurori numiți prin ordin al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, în limita posturilor prevăzute în statul de funcții, aprobat potrivit legii”.

Potrivit legii nr. 508 din 17 noiembrie 2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a **Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism**, cu modificările și completările ulterioare, art. 1 D.I.I.C.O.T. s-a înființat ca „ca structura cu personalitate juridică, specializată în combaterea infracțiunilor de criminalitate organizată și terorism, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție”.

De asemenea, observăm că potrivit legii nr. 304 din 28 iunie 2005 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 80 alin.1 „**Parchetul Național Anticorupție** este specializat în combaterea infracțiunilor de corupție, potrivit legii, își exercită atribuțiile pe întreg teritoriul României și funcționează pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție”.

Potrivit Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 43 din 4 aprilie 2002 privind Parchetul Național Anticorupție, cu modificările și completările ulterioare, art.1 „se înființează **Direcția Națională Anticorupție**, ca structură cu personalitate juridică, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin reorganizarea Parchetului Național Anticorupție”.

7.13. Astfel, reținem că legiuitorul a înființat Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, respectiv Direcția Națională Anticorupție ca structuri specializate în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

7.14. Cu privire la aspectul petiției privind salarizarea aferentă a procurorilor încadrați la D.I.I.C.O.T. sau D.N.A. spre deosebire de petenți, trebuie să reiterăm faptul că potrivit reglementarilor legale în materie (vezi în acest sens infra parag. 7.12, 7.13.) legiuitorul a înființat Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, respectiv Direcția Națională Anticorupție ca structuri specializate în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. (vezi infra parag. 7.13.) Din acest punct de vedere, constatăm că salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției este reglementată prin Ordonanța de Urgență nr. 27 din 29 martie 2006, cu modificările și completările ulterioare aduse de Legea nr. 45 din 6 martie 2007; Ordonanța de Urgență nr. 100 din 4 octombrie 2007; Decizia nr. 1.059 din 14 noiembrie 2007; Ordonanța nr. 13 din 30 ianuarie 2008.

7.15 Potrivit art. 2 din O.U.G. nr. 27/2006 „Salarizarea și celelalte drepturi ale judecătorilor, ale procurorilor, ale personalului asimilat acestora și ale magistraților-asistenți se stabilesc ținându-se seama de locul și rolul Justiției în statul de drept, de răspunderea, complexitatea și riscurile funcției, de

incompatibilitatile și interdicțiile prevăzute de lege pentru aceste categorii de personal. Astfel, potrivit art. 3 alin.1 "Judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți au dreptul pentru activitatea desfășurată la o indemnizație de încadrare brută lunar stabilită în raport cu nivelul instanțelor sau parchetelor, cu funcția deținută și cu vechimea în magistratură prevăzuta de art. 86 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe baza valorii de referință sectorială și a coeficienților de multiplicare prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență".

7.16. Conform art. 11 din Ordonanța de Urgență nr. 27 din 29 martie 2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul Justiției, cu modificările și completările ulterioare „(1) Procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și cei din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sunt salariați potrivit nr. crt. 6-13 de la lit. A din anexa, în raport cu funcțiile pe care le dețin sau cu care sunt asimilați potrivit legii”. Astfel, potrivit reglementărilor legale în materia salarizării magistraților, nr. crt.6-13 de la lit.A din anexa la O.U.G. nr. 27/2006 privesc salarizarea procurorilor de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

7.17. Or, raportat la obiectul petiției și comparabilitatea indicată de petenți, judecători cu grad de instanță de judecată - Tribunal și procurorii încadrați la structurile specializate centrale D.I.I.C.O.T. sau D.N.A., structuri în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, astfel cum au fost înființate de legiuitor, suntem de opinie că, sub aspectul salarizării, nu se poate reține de plano incidența raportului de analogie între vectorii indicați în petiție. Acest aspect este determinat în speță de faptul că salarizarea, respectiv acordarea coeficienților de multiplicare procurorilor din cadrul D.I.I.C.O.T., D.N.A. este corelativă procurorilor din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, sine qua non ipotezei că structurile în cauză fac parte din Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Or, astfel cum rezultă din principiile generale de salarizare cuprinse în O.U.G. nr. 27/2006 cu modificările și completările ulterioare, **"Judecătorii, procurorii, personalul asimilat acestora și magistrații-asistenți au dreptul pentru activitatea desfășurată la o indemnizație de încadrare brută lunară stabilită în raport cu nivelul instanțelor sau parchetelor, cu funcția deținută și cu vechimea în magistratură"** modificările și completările ulterioare, pe baza valorii de referință sectorială și a coeficienților de multiplicare prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență". (art. 3 alin.1 din O.U.G. nr. 27/2006 cu modificările și completările ulterioare)

7.18. Pe de altă parte însă, trebuie observat că potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43 din 4 aprilie 2002 privind Parchetul Național Anticorupție, cu modificările și completările ulterioare, art. 5 alin.1 „Direcția Națională Anticorupție este organizată în secții conduse de procurori șefi secție, ajutați de procurori șefi adjuncți secție. Secțiile se înființează și se desființează prin ordin al procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) În cadrul Direcției Naționale Anticorupție se pot înființa servicii teritoriale, servicii, birouri și alte compartimente de activitate, prin ordin al procurorului șef al acestei direcții.

(3) Sediul serviciilor teritoriale și circumscripția acestora se stabilesc de procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, de regulă, în localitățile în care își au sediul parchetele de pe lângă curțile de apel și în raport cu circumscripția acestora”.

În același sens, Legea nr. 508 din 17 noiembrie 2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, cu modificările și completările ulterioare, art. 4 alin.1 prevede că „Direcția de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism este organizată în structura centrală și structura teritorială”. Potrivit art. 4 alin.3 „În circumscripția teritorială a parchetelor de pe lângă curțile de apel se înființează prin ordin al procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism servicii teritoriale conduse de procurori-șefi.

De asemenea, potrivit art. 4 alin. 4 „Prin ordin al procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se pot înființa sau desființa birouri teritoriale în circumscripția teritorială a parchetelor de pe lângă tribunale. Birourile sunt conduse de procurori-șefi. În cazul desființării birourilor teritoriale, personalul acestora va fi preluat în cadrul serviciilor teritoriale în subordinea cărora funcționează sau în cadrul celorlalte birouri teritoriale din subordinea aceluiași serviciu teritorial”.

7.19. Or, în ceea ce privește situația procurorilor încadrați la D.N.A. și D.I.I.C.O.T., în structurile teritoriale, în circumscripția parchetelor de pe lângă curțile de apel sau tribunale și situația judecătorilor din cadrul acestor instanțe, s-ar putea interpreta că distincția indusă prin efectul salarizării, relativ la poziționarea de facto, parchete de pe lângă instanțe inferioare (grad de tribunal, sau curte de apel) în raport cu salarizarea la nivel superior (grad de Înalță Curte de Casație și Justiție) poate excede raportul de proportionalitate cerut de principiul egalității. Desigur, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv. Reținând că structurile D.N.A. și D.I.I.C.O.T., la nivel central sunt salarizate corelativ Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, distincția implicită indusă după criteriul apartenenței la structura teritorială comparativ cu judecătorii din cadrul instanțelor - curți de apel sau tribunale, prin efectul art. 11 alin.2 din O.U.G. nr. 27/2006, astfel cum susține și Consiliul Superior al Magistraturii, ar putea fi interpretată ca venind în contradicție cu principiul egalității prevăzut în art. 16 din Constituția României. Acestui aspect i s-ar putea alătura împrejurarea corelativă care vizează soluționarea cauzelor, în speță cele care sunt instrumentate de procurorii D.N.A. sau D.I.I.C.O.T. din structurile teritoriale, în circumscripțiile parchetelor de pe lângă curți de apel sau tribunale, cauze soluționate de judecătorii instanțelor de același nivel, respectiv tribunale sau curți de apel. Or, deși criteriul de diferențiere al salarizării este nivelul instanței, de facto, apartenența la un anumit segment restrâns de realizare a justiției prin includerea

În anumite structuri pe scară ierarhică superioară (nivel de Înalță Curte de Casație și Justiție) cu structuri la nivel inferior (curți de apel sau tribunale), poate induce o posibilă situație diferențiată sub aspectul salarizării. Pe de altă parte însă, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării nu analizează opțiunea legiuitorului. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. aspectele sesizate cu privire la salarizarea procurorilor din cadrul structurilor D.I.I.C.O.T. sau D.N.A. nu intră sub incidența art. 2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. clasarea dosarului;

3. se va răspunde petentilor în sensul celor hotărâte;

4. o copie a hotărârii se va transmite **Ministerului Justiției**, cu sediul în str. Apollodor, nr.17, Sector 5, București.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA - Membru

HALLER ISTVAN – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

IONITĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA - Membru

Data redactării 28.08.2008

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

